

teforvaltningen eller folkeregisteret, eller fra andre myndigheder, f.eks. politiet».

Ankestyrelsen fandt altså, at folkeregistertilmeldingen ikke var afgørende, hvis der var andre oplysninger, der med tilstrækkelig styrke dokumenterede, at virkeligheden adskilte sig fra oplysningerne i folkeregistret.

Selvom en afgørelse om folkeregistertilmelding måtte være truffet af Indenrigs- og Sundhedsministeriet, kan der således være tilfælde, hvor bedømmelsen efter den sociale lovgivning, adskiller sig fra den vurdering der er foretaget efter reglerne om folkeregistrering.

Spm. nr. S 4707

Til socialministeren (9/7 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, om Vestre Landsretsdømme af 20. maj 2003, hvor 2 sagsøgere fik medhold i, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet ikke måtte flytte den enes folkeregisteradresse hjem til den anden, og hvor Vestre Landsret udtaler, at der må stilles strenge krav til beviset, har ført til ændringer af praksis i kommuner og klageinstanser i såvel sager vedrørende folkeregister som sociale ydelser.?«

Svar (20/7 04)

Socialministeren (Brian Mikkelsen, fg.):

Den nævnte dom er afsagt i forhold til Indenrigs- og Sundhedsministeriet på et lovområde, som indenrigs- og sundhedsministeren har ansvaret for. Jeg har således ikke mulighed for nærmere, at kommentere dommens betydning for sager om folkeregistrering. Jeg kan dog bemærke, at det fremgår af Indenrigs- og Sundhedsministeriets »Orientering vedrørende folkeregistrering – 2003/3«, at ministeriet opfatter dommen som meget konkret begrundet med begrænset præjudicerende virkning. Jeg er ikke bekendt med, om kommuner eller klageinstanser har ændret praksis på baggrund af dommen. Der er ikke offentliggjort afgørelser fra Ankestyrelsen om denne problematik efter dommens afgørelse. Vedrørende folkeregistreringens betydning for vurderinger efter den sociale lovgiv-

ning, henviser jeg til min besvarelse af spørgsmål S 4706.

Spm. nr. S 4742

Til beskæftigelsesministeren (15/7 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren kommentere artiklen i Politiken tirsdag den 13. juli 2004 s. 1, »Ny lov om kontanthjælp truer tusinder på hus og hjem«, herunder oplyse, hvilke initiativer ministeren vil tage for at sikre, at kontanthjælpsmodtagere og deres familier ikke bliver sat på gaden som følge af loven om loft over kontanthjælp?«

Svar (9/8 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hovedmålet med aftalen »Flere i arbejde« var, at beskæftigelsen skal øges med 87.000 personer i perioden frem til 2010. De 20.000 skal komme fra et fald i ledigheden. Resten skal komme ved at arbejdsstyrken øges.

Baggrunden for loftet er, at en række kontanthjælpsmodtagere vanskeligt kunne finde et arbejde med en løn, der ville give det samme rådighedsbeløb, som de opnåede på offentlig forsørgelse. Ved at sætte en øvre grænse for de samlede ydelser i form af kontanthjælp, særlig støtte og boligstøtte, er det blevet økonomisk attraktivt for dem at søge mod arbejdsmarkedet.

Loftet er samtidig indrettet sådan, at den enkelte ved relativt få timers arbejde om ugen kan undgå virkningerne af loftet. Hensigten hermed var at give et incitament for den enkelte til eventuelt via et deltidsarbejde at få foden indenfor på arbejdsmarkedet og på den måde have større chancer for at forlade det offentlige forsørgelsesystem til fordel for selvforsørgelse.

Af hensyn til at den enkelte skal have mulighed for at indrette sig på en eventuel nedgang i ydelsen, træder loftet i kraft efter 6 måneder på kontanthjælp. Der er desuden en øvre grænse for, hvor meget den enkelte eller familien bliver reduceret i hjælp.